

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 7C/56/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716201925
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Bauer
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2018:5716201925.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudcom Mgr. Martinom Bauerom v spore žalobcu: S. A., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. U. XX/XX, Q. Q. - C. Š., právne zastúpeného: Advokátska kancelária Mrázovský & partners s.r.o., IČO: 36 855 278, so sídlom v Žiline, Mariánske námestie 2, proti žalovanej: L. Č., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. Z.S. XXXX/XX, R., zastúpenej splnomocneným zástupcom: H. Č., F.. XX.XX.XXXX, Q. T. Ž.L. XXX/XX, R., o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej sa voči žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.2.2016 sa žalobca voči žalovanej domáhal určenia, že právny úkon - záložná zmluva V 343/2015-2 uzavretá medzi záložným veriteľom L. Č., F.. XX.XX.XXXX a záložcom a zároveň záložným dlžníkom H. Č., F.. XX.XX.XXXX C. XX.X.XXXX týkajúca sa nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese Turčianske Teplice, katastrálne územie C. Š., W. F. A. XXX, R. Z. Ú. Q.O. Q., katastrálny odbor, a to rodinného domu súpisného čísla 1870, postaveného na parcele registra C-KN evidované na katastrálnej mape H. Č. XXX/X I. H. H. S. B.-P. L.É. F. P. E. H. Č. XXX/X - W. Z. R. XXX E. I. H. Č. XXX/X - W. H. I. F. Z. R. XXX E. (ďalej len „nehnutelnosti“). Uviedol, že dňa 11.12.2014 došlo k uzavretiu zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy medzi budúcim predávajúcim H. Č., F.. XX.XX.XXXX a žalobcom ako budúcim kupujúcim. Dňa 24.04.2015 zaslal žalobca budúcemu predávajúcemu písomný návrh na uzavretie kúpnej zmluvy, ktorým vyslovil akceptáciu prijatia návrhu budúceho predávajúceho na uzatvorenie kúpnej zmluvy zo dňa 17.04.2015. Následne dňa 27.04.2015 žalobca zaslal budúcemu predávajúcemu potvrdenie o disponibilite finančných prostriedkov. Budúci predávajúci so žalobcom kúpnu zmluvu neuzavrel. Z tohto dôvodu je vedené konanie o nahradenie prejavu vôle na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 16C/381/2015. Dňa 05.05.2015 uzatvoril H. Č. so žalovanou ako osobou blízkou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu bola poskytnutá suma vo výške 75.000 €. Tento sa zaviazal uvedené finančné prostriedky vrátiť do 7 rokov. Na zabezpečenie vrátenia pôžičky uzavreli dňa 11.05.2015 záložnú zmluvu, ktorou bolo zriadené záložné právo na zabezpečenie vrátenia poskytnutej pôžičky v prospech žalovanej na vyššie opísané nehnuteľnosti. Všetky tieto úkony vykonal H. Č. so žalovanou ako blízkou osobou (vzťah syna a matky) až po platnom uzavretí zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy so žalobcom zo dňa 11.12.2014. H. Č. bol povinný na základe zmluvy o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy zo dňa 11.12.2014 uzatvoriť kúpnu zmluvu so žalobcom. Po právoplatnom skončení konania vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 16C/381/2015 a nahradení prejavu vôle súdom sa žalobca stane vlastníkom predmetných nehnuteľností vrátane zriadeného záložného práva. Výkonom záložného práva záložný dlžník na základe uzavretej záložnej zmluvy ukráti žalobcu ako budúceho vlastníka nehnuteľností. Uzatvorením záložnej zmluvy V 343/2015-2 zo dňa 11.05.2015 došlo

k odporovateľnému právnomu úkonu podľa ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Záložný dlžník urobil právny úkon v úmysle ukrátiť uspokojenie pohľadávky. V prípade výkonu záložného práva ukráti žalobcu ako budúceho majiteľa nehnuteľností. Na základe uvedených skutočností sa žalobca zároveň domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bola žalovanej uložená povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami za účelom výkonu záložného práva predajom zálohu, prevodom alebo scudzením, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

2. Súd konal a rozhodol aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá nepožiadala o odročenie pojednávania.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, splnomocneného zástupcu žalovanej, listinnými dôkazmi založenými v spise a obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 16C/381/2015 zistiť nasledovný skutkový stav:

4. Dňa 11.12.2014 uzavrel žalobca ako budúci kupujúci s H. Č., F. XX.XX.XXXX ako budúcim predávajúcim zmluvu o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy, na základe ktorej sa dohodli, že do 31.03.2015 uzatvoria kúpnu zmluvu na predaj predmetných nehnuteľností za dohodnutú kúpnu cenu 70.000 €.

5. Výzvou zo dňa 17.04.2015 žalobca vyzval budúceho predávajúceho H. Č. na uzatvorenie kúpnej zmluvy v lehote do 23.04.2015.

6. Dňa 11.05.2015 uzavrela žalovaná ako záložný veriteľ s H. Č. ako záložcom a záložným dlžníkom záložnú zmluvu za účelom zabezpečenia vrátenej pôžičky poskytnutej záložným veriteľom záložcovi ako dlžníkovi vo výške 75.000 € zo dňa 05.05.2015. Predmetom zálohy sú predmetné nehnuteľnosti.

7. Z výpisu z listu vlastníctva vytvoreného cez katastrálny portál dňa 02.03.2016 vyplýva, že vlastníkom predmetných nehnuteľností bol ku dňu 01.03.2016 H. Č., F. XX.XX.XXXX.

8. Uznesením Okresného súdu Martin zo dňa 02.03.2016, č. k. 7C/56/2016-21 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.07.2016, č.k. 7Co/239/2016-42, právoplatným dňa 12.08.2016 súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

9. Písomným podaním podaným na tunajšom súde dňa 08.03.2017 sa žalovaná vyjadrila k podanej žalobe. Uviedla, že predpoklad neúspešného odporovania právneho úkonu, ktoré musí veriteľ preukázať a ktoré musia byť splnené kumulatívne sú existencia pohľadávky voči dlžníkovi, vymáhateľnosť pohľadávky, skutočnosť, že konkrétny právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu preukázanie úmyslu ukrátiť veriteľa a skutočnosť, že právny úkon dlžník urobil v posledných troch rokoch pred podaním žaloby. Ďalej uviedla, že žalobca nemá voči H. Č. vymáhateľnú pohľadávku a ani v budúcnosti ju nebude mať. Navrhla žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietnuť a zaviazat žalobcu zaplatiť žalovanej trovy konania.

10. Uznesením zo dňa 22.05.2017, č.k. 7C/56/2016-79 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2017, č.k. 5Co/303/2017-99 súd prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 16C/381/2015. Zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

11. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXX vytvoreného cez katastrálny portál dňa 13.03.2018 vyplýva, že vlastníkom sporných nehnuteľností je v celosti žalovaná, a to z titulu kúpnej zmluvy V-30/2017, ktorej vklad bol povolený dňa 17.02.2017. Zároveň je na A. XXX H. Č.. R.-XXX/XXXX vyznačená plomba.

12. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní navrhol vypočúť žalovanú, aby sa vyjadrila k skutočnostiam dôležitým pre toto konanie.

13. Splnomocnený zástupca žalovanej na pojednávaní navrhol súdu, aby návrh žalobcu na vykonanie výsluchu žalovanej nebol pripustený, nakoľko tento návrh už mohol uplatniť skôr. Poukázal na sudcovskú koncentráciu konania. Namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, ktorý ju nepreukázal. Akékoľvek ďalšie dokazovanie považuje za bezúspešné uplatňovanie práva. V súvislosti s aktívnou legitímáciou poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/109/2007. Navrhol žalobu zamietnuť a žalovanej priznať nárok na náhradu trov konania. Plomba vyznačená na A. Č.. XXX H. R.-XXX/XXXX je záložnou

zmluvou, pričom vkladové konanie bolo prerušené. Jedná sa o inú záložnú zmluvu ako je predmetom tohto sporu. Je to spôsobené tým, že žalobca a jeho rodinu považujú za zločincov a podvodníkov. Takto je zabránené fiktívnym prevodom nehnuteľností.

14. Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 16C/381/2015 mal súd preukázané, že žalobca v procesnom postavení žalobcu sa voči žalovanému H. Č. domáhal žalobou doručenou súdu dňa 12.05.2015 nahradenia prejavu vôle. Uviedol, že žalovaný je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností. Ako budúci predávajúci uzatvoril so žalobcom zmluvu o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy. Pri podpise zmluvy uhradil žalobca žalovanému časť kúpnej ceny vo výške 2.000 €. Rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 05.09.2016, č.k. 16C/381/2015-181, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.06.2017, č. k. 6Co/262/2016-265, súd žalobu zamietol. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol o nahradení prejavu vôle žalovaného uzavrieť kúpnu zmluvu vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré v čase rozhodovania odvolacieho súdu neboli vo vlastníctve žalovaného. Keďže došlo k zmene vlastníckeho práva bolo logické a nevyhnutné rozhodnúť o zmene prvoinštančného rozhodnutia a žalobu zamietnuť. Výrok, ktorým by bol nahradený prejav vôle by totiž nijako nemohol regulovať sporné vzťahy strán konania a nemal by žiaden reálny význam. Žalovaný nevlastní sporné nehnuteľnosti, a preto ani nemôže byť nahradená jeho vôľa uzavrieť zmluvu o ich prevode.

15. Podľa § 60 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) stranami sú žalobca a žalovaný. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený. Podľa § 42a ods. 2 OZ odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrať svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukraťený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukraťiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Podľa § 42b ods. 1 OZ právo odporovať právnomu úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

16. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán vyplývajúca z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten komu svedčí stav z hmotného práva, teda ten, kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívne vecne legitimovaný) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti (pasívne vecne legitimovaný), o ktorých sa v spore rozhoduje. Súd môže žalobe vyhovieť len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti alebo on sám je nositeľom práva. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku vecnej legitímácie bez ohľadu na prípadne zistenie, že nositeľom vecnej legitímácie je iný subjekt. Aktívne legitimovaným na podanie odporovacej žaloby je veriteľ, ktorý má v čase rozhodovania súdu voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Vymáhateľnou sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť cestou výkonu rozhodnutia.

17. Zmyslom odporovateľnosti je možnosť veriteľa domáhať sa žalobou na súde, aby súd určil, že dlžníkove úkony, ktorými dlžník ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky sú voči nemu právne neúčinné, čo mu následne umožňuje dosiahnuť relatívnu neúčinnosť týchto úkonov voči konkrétnej osobe a možnosť požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Uvedený postup vo svojej podstate procesným spôsobom umožňuje zasiahnuť do hmotnoprávnych vecných vzťahov. Skôr ako sa súd zaoberá podmienkami, za ktorých je možné právnomu úkonu odporovať je potrebné sa vysporiadať s otázkou aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie. Určenie vecnej legitímácie odporovateľnosti legitimovaného subjektu musí byť založené na existencii záväzkového vzťahu žalobcu a jeho dlžníka a vzťahu dlžníka a tretej osoby, ktorá sa má stať nástupcom majetkových hodnôt dlžníka. Jednou z podmienok, pre ktorú možno odporovať právnomu úkonu je, že pohľadávka veriteľa je vymáhateľná, t.j. predpokladá sa, že žalobca má voči dlžníkovi, ktorý uskutočnil úkon, vymáhateľnú pohľadávku. Keďže v čase rozhodovania súdu bolo v spore vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 16C/381/2015 právoplatne judikované, že žalobca nemá

vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi, nakoľko žaloba o nahradenie prejavu vôle bola zamietnutá, súd konštatuje, že žalobca nespĺnil základnú podmienku, a to preukázanie existencie vymáhateľnej pohľadávky voči dlžníkovi. Vzhľadom k dôvodom zamietnutia žaloby a v súlade s princípom procesnej ekonomie sa súd nezaoberal ďalšou argumentáciou strán sporu a nevykonal dôkaz navrhnutý žalobcom, a to vylučuje žalovanej, nakoľko tento by bol bez právneho významu k meritu veci.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. O trovách konania rozhodol súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.